

kového zákona poskytnutá jest zamýšlena a dána toliko pro státní příslušníky československé a nemůže býti rozšiřována na příslušníky zahraniční, které jsou v tomto případě stranami, a z nichž ani jedna netvrdí, že by byla zdejší příslušnicí jazykové a národnostní menšiny německé. Podání v jiné řeči než ve státní (oficiální) jest považovati za vůbec neučiněné, ježto se nehodí k úřednímu projednávání, a pokud první soud tak neučinil, musilo býti odmítnuto soudem rekursním z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu nebylo třeba zabývati se věcnými vývody rekursními v rekursu odpůrkyně.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by znovu rozhodl o rekursu, nehledě k důvodu, z něhož zrušil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

S rozhodnutím rekursního soudu bylo by lze souhlasiti, kdyby si odpůrce ohrožené strany byl stěžoval do toho, že podání učiněné ohroženou stranou v jiném než státním jazyku nebylo odmítnuto podle čl. 4 odst. (3) jaz. nař. Odpůrce navrhl sice v rekursu, by povolené prozatímné opatření bylo zrušeno jako nezákonné, ale z důvodů věcných, nikoli jazykových. Vyhověním návrhu na prozatímní opatření přiznal soud první stolice ohrožené straně právo užití jiného jazyka než státního. Do jeho usnesení mohl si odpůrce stěžovati u okresního soudu, pokud bylo tím dotčeno jeho hmotné právo, tudíž zajisté i z důvodu, že návrh ohrožené strany nebyl odmítnut podle čl. 4 odst. (3) jaz. nař. Neučinil-li tak, nemůže se rekursní soud zabývati po stránce jazykové podáním učiněným u soudu první stolice, nebyl oprávněn odmítnouti podání to dodatně z úřední povinnosti pro jazykovou závadu, a jest proto povinen vyřídití rekurs hledě jedině k důvodům, ze kterých rekurent odporuje usnesení soudu první stolice.

Čís. 9142.

Navrhla-li manželka v žalobě o rozvod manželství od stolu a lože placení prozatímního výživného na dobu, až bude o žalobě právoplatně rozhodnuto, jest přiznati prozatímní výživné již od podání návrhu, nikoliv teprve ode dne rozhodnutí soudu, jímž bylo návrhu vyhověno.

(Rozh. ze dne 30. srpna 1929, R I 641/29.)

V žalobě o rozvod manželství od stolu a lože, zadané na soudě dne 22. září 1928, navrhla manželka povolení prozatímního opatření placením výživného. Soud první stolice usnesením ze dne 25. února 1929 povolil navrhovatelce prozatímní opatření placením výživného 300 Kč měsíčně, počínajíc 1. březnem 1929. Do tohoto usnesení si stěžovala jen manželka a domáhala se v rekursu jednak zvýšení výživného, jednak jeho placení od podání návrhu. Rekursní soud rekursu

vyhověl a přiznal manželce výživné 400 Kč měsíčně počínajíc 23. zářím 1928.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu manželovu.

D ů v o d y:

Usnesením soudu první stolice bylo povoleno žalobkyni oddělené bydliště a přiznáno jí proti žalobci výživné 300 Kč měsíčně počínajíc dnem 1. března 1929. Žalovaný usnesení nenapadl a vešlo tudíž, pokud jde o toto plnění, v moc práva. Rekursní soud ke stížnosti žalobkyně přiznal výživné i za dobu od 23. září 1928 a zvýšil je na 400 Kč. Teprve nyní s pominutím pořadu stolic (§ 514 a násl. c. ř. s. a §§ 2 a 3 j. n.) domáhá se žalovaný v dovolacím rekursu toho, by usnesení druhé stolice bylo změněno v ten způsob, že se žádost žalobkyně o výživné vůbec zamítá. Vzhledem k vyličenému stavu věci lze se však nyní obíratí jen tím, zda výživné jest platiti již ode dne 23. září 1928 a zda jest důvodným jeho zvýšení ze 300 Kč na 400 Kč měsíčně. Jest sice pravda, že žalobkyně, činíc v žalobě též návrh na prozatímné opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř., neudala výslovně dobu, od které má býti výživné placeno. Ale jak již rekursní soud správně vystihl, nelze podle § 914 obč. zák. návrhu žalobkyně, by jí výživné bylo přiznáno na dobu, až o žalobě bude pravoplatně rozhodnuto, rozuměti jinak, než že se míní celá doba sporu, dne 22. září 1928 zahájeného, nikoli doba, počínající teprve více méně náhodným dnem, kdy soud první stolice učiní rozhodnutí o návrhu. Nepochybil tedy rekursní soud, určiv k rekursu žalobkyně počátek výživného dnem 23. září 1928. Že by manželka, ač její bezpečnost jest ve společné domácnosti ohrožena a tedy má důvod, by ji hned opustila, musila v domácnosti manželově dlíti až do doby, kdy soud první stolice povolí jí formálním usnesením oddělené bydliště, nelze z §§ 91—93 obč. zák. dovoditi. Rozhodnutí čís. 4426 a 4618 sb. n. s., na něž stěžovatel poukazuje, neřeší tuto otázku způsobem stěžovatelem uváděným.

Čís. 9143.

Ustanovení §§ 184 a 187 ex. ř. neplatí v dražebním řízení o movitostech.

Nepostupoval-li výkonný orgán při dražbě movitosti správně, nelze se dovolati odpomocí rekurem, nýbrž jen stížností podle § 68 ex. ř.

Nesprávný příklep movitosti výkonným orgánem nelze napravití jinak, než zrušením příklepu a nařízením nové dražby. Do takového usnesení exekučního soudu jest rekurs přípustným.

(Rozh. ze dne 30. srpna 1929, R I 688/29.)

E x e k u č n í s o u d zrušil dražební řízení o motocyklu jako neplatné a uložil výkonnému orgánu, by znovu ustanovil den dražby. **D ů v o d y:** Z vyšetření soudu a ze zjištění soudce vychází na jevo, že se